29/05/2023

Μήνυμα Πατριάρχη Ιεροσολύμων από τη Γαλιλαία για την αναγκαιότητα διατήρησης της ορθότητας και της ενότητας της Ορθοδόξου πίστεως

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Ποιμαντική επίσκεψη στην Ελληνορθόδοξη Αραβόφωνη Κοινότητα της κωμόπολης Τουράν, κοντά στη Κανά της Γαλιλαίας, πραγματοποίησε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ’ την Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Α’ Οικουμενικής Συνόδου, 15/28 Μαΐου 2023.

Ο Μακαριώτατος έτυχε θερμής υποδοχής από ιερείς και παρελαύνοντες

Προσκόπους και στη συνέχεια λειτούργησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου της Κοινότητος συλλειτουργούντων του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του Γέροντος Αρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, Αραβοφώνων Ιερέων της περιοχής της Γαλιλαίας, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου**. Έψαλλαν μέλη της χορωδίας της Κοινότητας και παρέστη πλήθος πιστών της πόλης.

Στο Κοινωνικό της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον Θείο λόγο κάνοντας ιδιαίτερη αναφορά, μεταξύ άλλων, στην αναγκαιότητα διατήρησης της ορθότητας και της ενότητας της Ορθοδόξου πίστεως.

«Ἡ δέησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρός τόν Θεόν Πατέρα Αὐτοῦ: «ἵνα ὦσι ἕν καθώς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν» (Ἰωάν. 17,22), ἀφορᾷ εἰς τήν ἑνότητα, ἡ ὁποία θεμελιοῦται ἐπί τῆς ὀρθῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑνός· καί ἀποτυποῦται εἰς τήν ζωήν τῶν πιστῶν διά τῆς ἐκφράσεως τῆς πρός ἀλλήλους ἀγάπης, δηλαδή τῆς πνευματικῆς ἑνότητος τῶν πιστευόντων κατ' ἀπομίμησιν τοῦ τύπου τῆς φυσικῆς καί οὐσιώδους ἑνότητος τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὡς λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλούμεθα κατά τόν θεσπέσιον Παῦλον νά διατηρῶμεν τήν ἑνότητα τῆς μεταξύ ἡμῶν ἀγάπης, «ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», (Ἐφεσ. 4, 2-3).», επισήμανε ο **Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος Γ'**.

Ακολούθησε δεξίωση, όπου ο **Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας** απηύθυνε προσφώνηση προς τον Πρόεδρο, τα μέλη της Εκκλησιαστικής Επιτροπής και το εκκλησίασμα διαβεβαιώνοντας, μεταξύ άλλων, ότι το **Πατριαρχείο Ιεροσολύμων** *«οὐδέποτε ἐφείσθη κόπων καί δαπανῶν καί οὐδέποτε ἐγκατέλιπεν τό ὑπό τῆς θείας Προνοίας ἐμπιστευθέν αὐτῇ χριστεπώνυμον ποίμνιον καί οὐδέποτε ἔπαυσε νά μεριμνᾷ διά τήν διαφύλαξιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς πίστεως ἡμῶν ὡς καί διά τήν διατήρησιν τοῦ πολυθρησκευτικοῦ καί πολυεθνικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἰερουσαλήμ»*.

Αναλυτικά το Δελτίο Τύπου της Αρχιγραμματείας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων για την ποιμαντική επίσκεψη του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' στην Τουράν της Γαλιλαίας:

Τήν Κυριακήν, 15^{ην} / 28^{ην} Μαΐου 2023, ἐπί τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐπραγματοποίησε Ποιμαντικήν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Ἑλληνορθόδοξον

Ἀραβόφωνον Κοινότητα τῆς κώμης Τουράν, γειτνιαζούσης τῇ Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας.

Ὁ Μακαριώτατος ἐγένετο δεκτός ἐνθέρμως διά παρελάσεως Προσκόπων καί ὑποδοχῆς τῶν Ἱερέων, ἐλειτούργησε δέ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Κοινότητος ταύτης συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, Ἀραβοφώνων Ἱερέων τῆς περιοχῆς τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλόντων τῶν μελῶν τῆς χορῳδίας τῆς Κοινότητος καί μετεχόντων πολλῶν πιστῶν τῆς πόλεως.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὡς ἔπεται:

«Ἐξαπόστειλον τό φῶς σου καί τήν ἀλήθειάν σου· αὐτά με ὡδήγησαν καί ἤγαγον με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καί εἰς τά σκηνώματά σου», (Ψαλμ. 42,3), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Αἱ εὐχαί τῶν ἁγίων θεοφόρων Πατέρων τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας συνήγαγον πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ πόλει ὑμῶν τῆς Κάτω Γαλιλαίας Τουράν, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἑορτάσωμεν τήν ἱεράν αὐτῶν μνήμην ὡς καί τήν συγκρότησιν τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, τό ἔτος 325 μ.Χ.

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἰδιαιτέρως τιμᾷ τούς 318 θεοφόρους Πατέρας, διότι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τῇ προσκλήσει τοῦ ἁγίου Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, συνεκρότησαν τήν πρώτην Οἰκουμενικήν Σύνοδον, ἡ ὁποία ἀφ' ἑνός μέν κατεδίκασε καί κατεπολέμησε τήν αἱρετικήν διδασκαλίαν τοῦ Ἀρείου· ἀφ' ἑτέρου δέ διετύπωσε μέ τόν πλέον ἀκριβῆ τρόπον τήν Ὀρθόδοξον πίστιν, ὅπως ὁμολογοῦμεν αὐτήν ἐν τῷ Συμβόλῳ τῆς πίστεως.

Ἡ τῶν δογμάτων ἀκρίβεια εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία καθορίζει καί τόν ὀρθόν τρόπον ζωῆς τοῦ Χριστιανοῦ. Διά τοῦτο ὁ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ λέγων: «Ὦ Τιμόθεε, τήν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τάς βεβήλους κενοφωνίας καί ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἥν τινες ἐπαγγελόμενοι περί τήν πίστιν ἠστόχησαν», (Α' Τιμ. 6,20).

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι περί τήν πίστιν ἠστόχησαν, δηλαδή ἐναυάγησαν, εἶναι αὐτοί οἱ ὁποῖοι ἐπινοοῦν καί δέν καταφεύγουν εἰς τάς πηγάς τῆς πίστεώς μας, τοὐτέστιν εἰς τήν Ἁγίαν Γραφήν, Παλαιάν καί Καινήν Διαθήκην καί τήν ἱεράν Ἀποστολικήν

Παράδοσιν, τάς ἀποτελούσας τό σύνολον τῶν θείων τῆς πίστεως σωτηριωδῶν ἀληθειῶν, τῶν ὑπό τοῦ Κυρίου καί τῶν Ἀποστόλων παραδοθεισῶν εἰς τούς πιστούς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λέγοντος: «ἔστι γάρ πίστις ἐξ ἀκοῆς». «Ἀκούοντες γάρ τῶν θείων Γραφῶν πιστεύομεν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Πνεύματος. Αὕτη δέ τελειοῦται πᾶσι τοῖς νομοθετηθεῖσιν ὑπό Χριστοῦ, ἔργῳ πιστεύουσα, εὐσεβοῦσα καί τάς ἐντολάς πράττουσα τοῦ ἀνακαινίσαντος ἡμᾶς. Ὁ γάρ μή κατά τήν παράδοσιν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας πιστεύων ἤ κοινωνῶν διά τῶν ἀτόπων ἔργων τῷ Διαβόλῳ ἄπιστος ἔστιν». Καί ἁπλούστερον: «ἔστι γάρ πίστις ἐξ ἀκοῆς», γιατί ἀκούγοντας τάς θείας Γραφάς πιστεύομεν εἰς τήν διδασκαλίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί αὐτή ἡ πίστις τελειοποιεῖται μέ ὅλα πού ἐνομοθετήθηκαν ἀπό τόν Χριστόν, ἀφοῦ ἐκδηλώνεται με ἔργα, τά ὁποῖα παρουσιάζουν εὐσέβειαν καί ἐφαρμόζουν τάς ἐντολάς Αὐτοῦ πού μᾶς ἀνεκαίνισε. Αὐτός, λοιπόν, πού δέν πιστεύει κατά τήν παράδοσιν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἤ κοινωνεῖ μέ τόν διάβολον, κάνοντας ἀνάρμοστα ἔργα εἶναι ἄπιστος. Ὡς δέ κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: ἡ Ἐκκλησία, «ἥτις ἐστίν Ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος εἶναι στῦλος καί ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας», (Πρβλ. Α' Τιμ. 3,15).

Ὅσον δέ ἀφορᾷ εἰς τούς Ἁγίους Ἀποστόλους καί τούς διαδόχους αὐτῶν, τούς θεοφόρους καί θεοπνεύστους δηλονότι πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, οὗτοι ἐδέχθησαν τό φῶς καί τήν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, κατά τόν ψαλμῳδόν λέγοντα, «ἐξαπόστειλον τό φῶς καί τήν ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὡδήγησαν καί ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καί εἰς τά σκηνώματά σου», (Ψαλμ. 42,3).

Τό σημερινόν εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τό ὁποῖον εἶναι γνωστόν ὡς «ἡ Ἀρχιερατική Προσευχή τοῦ Χριστοῦ πρός τόν Θεόν Πατέρα Αὐτοῦ», ἀναφέρεται εἰς τήν διατήρησιν τῆς ἑνότητος Αὐτοῦ μετά τῶν μαθητῶν Του καί τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ: «Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα...καί ἐγώ τήν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν καθώς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν, ἐγώ ἐν αὐτοῖς καί σύ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν, καί ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καί ἠγάπησας αὐτούς καθώς ἐμέ ἠγάπησας», λέγει Κύριος, (Ἰωάν. 17, 22-23).

Ἡ δέησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρός τόν Θεόν Πατέρα Αὐτοῦ: «ἵνα ὦσι ἕν καθώς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν» (Ἰωάν. 17,22), ἀφορᾷ εἰς τήν ἑνότητα, ἡ ὁποία θεμελιοῦται ἐπί τῆς ὀρθῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑνός· καί ἀποτυποῦται εἰς τήν ζωήν τῶν πιστῶν διά τῆς ἐκφράσεως τῆς πρός ἀλλήλους ἀγάπης, δηλαδή τῆς πνευματικῆς ἑνότητος τῶν πιστευόντων κατ' ἀπομίμησιν τοῦ τύπου τῆς φυσικῆς καί οὐσιώδους ἑνότητος τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὡς λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλούμεθα κατά τόν θεσπέσιον Παῦλον νά διατηρῶμεν τήν ἑνότητα τῆς μεταξύ ἡμῶν ἀγάπης, «ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν

ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», (Ἐφεσ. 4, 2-3).

Εἰς τήν πρός τόν Θεόν Πατέρα προσευχήν Του, ὁ Ἰησοῦς αἰτεῖται τήν χαράν τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ: «ἵνα ἔχωσι τήν χαράν τήν ἐμήν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς», (Ἰωάν. 17,3). Ἑρμηνεύων τούς Κυριακούς τούτους λόγους, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας διερωτᾶται λέγων: «Τις οὖν ἡ πεπληρωμένη καί τελεία χαρά; Τό εἰδέναι καί πιστεύειν, οὐχ ὅτι μόνον καθ' ἡμᾶς ἦν ἄνθρωπος ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι μετά τοῦ εἶναι καθ' ἡμᾶς δίχα μόνης ἁμαρτίας, καί Θεός ἐστιν ἀληθινός. Εἶναι σαφές καί οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αὐτός, (ὁ Χριστός) ἔχει τήν δυνατότητα νά σῴζῃ τούς λατρεύοντας Αὐτόν, ὁπότε Αὐτός βούλεται, παρ' ὅτι δέν φαίνεται νά εἶναι παρών μετά σαρκός. Τό γεγονός τοῦτο θά παράσχῃ εἰς ἡμᾶς τήν δυνατότητα νά ἔχωμεν τελείαν χαράν, ἐπειδή ἡμεῖς πάντοτε ἔχομεν πλησίον ἡμῶν συμπαραστάτην ἀρκούντως δυνατόν, δυνάμενον νά διασώσῃ ἡμᾶς ἀπό παντός κακοῦ.

Ἡ χαρά, ἀγαπητοί μου, ἔχει ὡς πηγήν αὐτῆς τόν Θεόν Πατέρα. Ὁ δέ Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἡ αὐτοχαρά, ὡς διαβεβαιοῖ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος παραγγέλων: «Ἀγαπητοί, μή ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρός πειρασμόν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος ἀλλά καθό κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καί ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι», (Α' Πέτρου 4, 12-13).

Ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ χαρά συνδέεται ἀρρήκτως με τήν μετάνοιαν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς, ἀναφερόμενος εἰς τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ: «Λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτω χαρά ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπί ἑνί ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι», (Λουκ. 15,7).

Τήν πεπληρωμένην χαράν δυνάμεθα νά ἔχωμεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅταν τηρῶμεν τήν ὀρθότητα ἀλλά καί τήν ἑνότητα τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ἀκούοντες τῆς φωνῆς τῶν ἁγίων καί θεοφόρων Πατέρων οἵτινες τῇ φωτιστικῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σύν ταῖς Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Ὑπερευλογημένης, «τοῦ δεινοῦ Ἀρείου τό ἄθεον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον, καί τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν, καί τρανῶς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καί συναΐδιον, πρό τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καί εὐσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι· ὅθεν καί ἡμεῖς, τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἑπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σύν Πατρί τόν Υἱόν, καί τό Πνεῦμα τό πανάγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον». Ἀμήν, ἔτη πολλά!

Ἠκολούθησε δεξίωσις, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος εἰς πρόποσιν προσεφώνησε τόν

Πρόεδρον καί τά μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τό ἐκκλησίασμα καί πάλιν ὡς ἔπεται:

«Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καί εὐλογητόν τό ὄνομά σου τό ἅγιον καί ἔνδοξον εἰς τούς αἰῶνας·» (Τωβίτ 8,5), «τό πνεῦμα σοῦ τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ», (Ψαλμ. 142, 12).

Ἀξιότιμε κύριε Πρόεδρε καί σεβαστά μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Ἀγαπητέ π. Σπυρίδων,

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Διπλῆν σήμερον ἑορτήν ἑορτάζει ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τήν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔνδοξον Ἀνάληψιν εἰς τούς οὐρανούς καί τήν μνήμην τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῷ 325 μ.Χ. τῶν τριακοσίων δέκα καί ὀκτώ θεοφόρων Πατέρων.

Ἡ μέν ἑορτή τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀφορᾷ εἰς τήν ἐπισφράγισιν τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Καί τοῦτο διότι διά τῆς Ἀναλήψεώς Του ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός «ἐθέωσε τό πρόσλημμα», δηλαδή τήν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν, τήν ὁποίαν προσέλαβεν ἀπό τά ἁγνά αἵματα τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας. Ἡ δέ ἑορτή τῶν ἁγίων Θεοφόρων Πατέρων τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ἀφορᾷ εἰς τήν περιχαράκωσιν τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας, (Α' Τιμ. 1,10) δηλονότι τῆς ὀρθῆς πίστεως, ὡς ἐπιστέλλει ὁ θεῖος Παῦλος εἰς τόν μαθητήν αὐτοῦ Τῖτον λέγων: «εἰσί γάρ πολλοί καί ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καί φρεναπάται... οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι διδάσκοντες ἃ μή δεῖ... δι' ἥν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτούς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν πίστει», (Τίτ. 1,10-13).

Τήν ὑγιαίνουσαν ταύτην διδασκαλίαν καί ὀρθήν πίστιν, τήν Ἀποστολικήν δηλονότι παράδοσιν διεφύλαξε καί διαφυλάσσει ἡ ἐπί τοῦ Σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ κενοῦ μνήματος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ οὖσα τεθεμελιωμένη Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, τό Ρωμαιο-Ὀρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διά μέσου τῶν αἰώνων, χάρις εἰς τήν παρουσίαν καί ἄοκνον δραστηριότητα τοῦ μοναχικοῦ τάγματος τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος.

Καυχώμεθα ἐν Κυρίῳ (Α΄ Κορ. 1,31) διά τό ἐνταῦθα, ἐν τῇ ὡραίᾳ ὑμῶν πολίχνῃ τοῦ Τουράν, διαβιοῦσαν Χριστιανικήν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Κοινότητα καί χαιρόμεθα διά τήν καλήν ὑμῶν μαρτυρίαν τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν καί ἀληθειῶν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς φιλαδελφίας καί τῆς φιλοξενίας, ἰδιαιτέρως τῆς ἁρμονικῆς συμβιώσεως καί συνυπάρξεως μετά τῶν ἄλλων σεβαστῶν

θρησκευτικῶν Κοινοτήτων.

Τό Εὐαγγελικόν τοῦτο μήνυμα καταγγέλλομεν καί ἡμεῖς σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διά τῆς μεθ' ὑμῶν εὐχαριστιακῆς συναναστροφῆς, ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος. ἐγώ γάρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετά τήν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μή φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καί ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τούς μαθητάς ὀπίσω αὐτῶν», (Πράξ. 20, 28-30).

Διά τῶν λόγων τούτων θέλομεν νά διαβεβαιώσωμεν ὑμᾶς ὅτι τό Παλαίφατον Ρουμ-Ορθοντόξ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἡ Μήτηρ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν οὐδέποτε ἐφείσθη κόπων καί δαπανῶν καί οὐδέποτε ἐγκατέλιπεν τό ὑπό τῆς θείας Προνοίας ἐμπιστευθέν αὐτῇ χριστεπώνυμον ποίμνιον καί οὐδέποτε ἔπαυσε νά μεριμνᾷ διά τήν διαφύλαξιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς πίστεως ἡμῶν ὡς καί διά τήν διατήρησιν τοῦ πολυθρησκευτικοῦ καί πολυεθνικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα».

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη ὑπό τῆς Κοινότητος φιλόξενος, πλουσία τράπεζα.

Δείτε πλούσιο φωτογραφικό υλικό (περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ ΕΔΩ):

EVE
Opti-Style

EVE
Opti-Style

ΜΡ ΘΥ
ΙC